

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 6 ທັນວາ 2020 (12-6-2020)

ການກ້າວເດີນໃນຄວາມໂສກເສົ້າ

ແມ່ນໜັງເຮືອງໃດທີ່ທ່ານເບິ່ງແລ້ວຕ້ອງໄຫ້ນໍາມັນສເມີ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າໂຕ້ຕອບຕໍ່ຄວາມເສັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມເມດຕາ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍອມຮັບ: ຂ້າພະເຈົ້າໄຫ້ນໍາໜັງເຮືອງໝາ. ມັນອາດຈະເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຕອນເປັນເດັກນ້ອຍ, ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ(ໂອແຢວເລີ) Old Yeller ຫຼືບ່ອນທີ່(ເຣດເຟີນ) Red Fern ເຕີບໃຫຍ່. ເຖິງແມ່ນວ່າດຽວນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄ່ອຍມີອາລົມອ່ອນໄຫວໃນເວລາເບິ່ງໜັງ, ແຕ່ວ່າໃນເວລາທີ່ໝາຕາຍ, ພ້ອມຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຫັນມາຫາແລະຖາມວ່າ,"ເຈົ້າກໍາລັງໄຫ້ບໍ?" ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຕອບນາງ, ແຕ່ວ່າສຽງທີ່ຈັບໄດ້ໃນສຽງຄໍຈະບອກລາວທຸກຢ່າງທີ່ລາວຕ້ອງການ: ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງໄຫ້ນໍາໜັງທີ່ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນໃນໜັງ. ບົດຂຽນທີ່ຂຽນໄດ້ດີ ດຶງດູດພວກເຮົາໃຫ້ມີຕົວລະຄອນທີ່ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນກັບເພື່ອເປັນແຮງຈູງໃຈ. ເປັນເວລາສອງຊົ່ວໂມງ, ພວກເຮົາກໍາລັງເບິ່ງເຫັນໂລກຂອງຄົນອື່ນ, ແລະພວກເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເສົ້າອັນແທ້ຈິງເມື່ອມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ໂຫດຮ້າຍເກີດຂຶ້ນ. ແຕ່ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ລະເຫີຍໄປໄວເທົ່າທີ່ຈະເຖິງຕອນທີ່ໜັງຈະຈົບໄປ, ເມື່ອພວກເຮົາກ້າວເຂົ້າສູ່ເຮືອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາເອງ. ແຕ່ວ່າໃນໂລກນີ້, ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກເສົ້າສົດໃຈຫຼືຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ບໍ່ຄ່ອຍຈະຫາຍໄປ. ພວກເຮົາທຸກຄົນປະສົບກັບການສູນເສັ້ງ, ແລະມັນກໍເປັນເຮືອງທັມມະຊາດ-ເຖິງວ່າສຸຂພາບດີ-ກໍໂສກເສົ້າຢູ່."ຄວາມລັບ" ກໍຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຮົາຄວບຄູ່ດ້ວຍຄວາມຫວັງແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ມັນຄ້າຍຄືແນວໃດ? ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນ 116 ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ : (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ເພງສັດເສີນ 116:1-4.

1. ຂ້ານ້ອຍຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພາະພຣະອົງຊົງຟັງສຽງແລະຄໍາອ້ອນວອນຂອງຂ້ານ້ອຍ. 2. ພຣະອົງຊົງຽງພຣະກັນ(ທູ)ຟັງຂ້ານ້ອຍ ເຫດສະນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະທູນພຣະອົງຕາບເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່. 3. ບ້ວງຂອງຄວາມຕາຍໄດ້ຜູກມັດຂ້ານ້ອຍໄວ້ແໜ້ນ ຂ້ານ້ອຍສະຫ້ານຍ້ານກົວທູມຝັງສົບທີ່ສຸດ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກຍ້ານ ແລະໂສກເສົ້າເສັ້ງໃຈຫຼາຍ. 4. ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຮ້ອງທູນອອກພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍຊົງຊ່ອຍຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ລອດ."

ຜູ້ຂຽນບົດເພງນີ້ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແລະເປັນພັຍຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດຂອງລາວ. ບໍ່ວ່າລາວຈະປະສົບກັບຄວາມຕາຍທີ່ໄກ້ຈະສິ້ນສຸດຫຼືປະສົບກັບການຂົ່ມເຫັງຢ່າງຮຸນແຮງ, ສິ່ງທີ່ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າແລະການຕອບຮັບຕໍ່ມາຂອງລາວແມ່ນເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພວກເຮົາໃນຫຼາຍໆສະຖານະການແລະຄວາມຮູ້ສຶກ. ພວກເຮົາຈະສຸມໃສ່ວິທີທີ່ພວກເຮົາເວົ້າກັບພວກເຮົາໃນເວລາທີ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າ. ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນກໍາລັງເບິ່ງໄປທາງຫລັງກັບເຫດການທີ່ຜ່ານມາ. ມັນຄ້າຍຄືກັບພະຍານຂອງສາທາລະນະ: ໃຫ້ຂ້ອຍບອກທ່ານວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ! ໃນຄໍາພະຍານນີ້, ລາວບໍ່ມີຫຍັງເລີຍນອກເໜືອຈາກທີ່ລາວເລີ່ມຕົ້ນໂດຍການປະກາດວ່າ: "ຂ້ອຍຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ." ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນມີເຫດຜົນທີ່ດີທີ່ຈະຮັກພະອົງ: "ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນຄໍາອຸທອນຂອງຂ້ອຍສໍາລັບ

ຄວາມເມດຕາ." ດັ່ງທີ່ອັດສາວິກໂຍຣັນໄດ້ຂຽນວ່າ, "ພວກເຮົາຮັກເພາະວ່າພຣະໄດ້ອົງຮັກພວກເຮົາກ່ອນ" (1 ໂຍຣັນ 4:19). ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງນີ້ຫຼາຍທີ່ສຸດໂດຍຜ່ານການເສັຍສະລະແລະຄວາມຕາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ແຕ່ແມ່ນແຕ່ກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາເພື່ອຕາຍແທນພວກເຮົາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນປະສົບກັບຄວາມຮັກນີ້ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງລາວໃຫ້ຊ່ວຍ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ພວກເຮົາສາມາດພົ້ນໃຈໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖານຂອງພວກເຮົາສະເລ່ຍໄປ, ແຕ່ຄວາມຄິດຂອງຊາວເຮັບເຮີໃນການໄດ້ຍິນແມ່ນຍິ່ງກວ່າການໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າເທົ່ານັ້ນ. ມັນຍັງສາມາດໝາຍຄວາມວ່າທ່ານເຊື່ອ ພັງສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ. ໂດຍບໍ່ຮູ້ສະເພາະຂອງສິ່ງທີ່ນັກຂຽນເພງສັຣເສີນກໍາລັງປະເຊີນຢູ່, ພວກເຮົາເຫັນພາບພົດຂອງລາວທີ່ມີຊີວິດຊື່ວ່າ: "ບໍ່ວ່າແຫ່ງຄວາມຕາຍໄດ້ຜູກມັດຂ້າມໄວ້ແທ້ໆ, ແລະຄວາມສະຫ້າມຍ້ານກົວຂອງຫຼຸມຝັ່ງສົບໄດ້ເອົາຊະນະຂ້າມໄວ້" (ຂໍ້ 3). ລາວປາກົດວ່າໄດ້ຢູ່ທີ່ປະຕູແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ບໍ່ມີໃຜໄປຊອກຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼືຄວາມໂສກເສົ້າ, ແຕ່ພວກມັນມີວິທີການຊອກຫາພວກເຮົາ. ບໍ່ມີໃຜຕ້ອງການ "ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແລະຄວາມໂສກເສົ້າ"; ແຕ່ພວກມັນກໍຍັງຊອກພົບພວກເຮົາໄດ້. ຄໍາຖາມກໍຄື: ເຮົາຈະເຮັດຫຍັງເມື່ອຄວາມໂສກເສົ້າພົບເຮົາ? ໃນເວລານັ້ນ, ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນ "ໄດ້ຮຽກຮ້ອງຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ:" ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າມໄວ້ແດ່! "ລາວບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເອົາຊະນະສະຖານະການຂອງລາວໂດຍຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວເອງ. ລາວບໍ່ໄດ້ເບິ່ງຄົນອື່ນທີ່ຈະດຶງລາວອອກ. ລາວເບິ່ງໄປຫາພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຫາບາງໜ່ວຍງານທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ຊຶ່ງຢູ່ຫ່າງໄກ; ລາວໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ມີຮິດທານຸພາບທຸກປະການທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ: ຜູ້ທີ່ຮັກ, ໄດ້ຍິນແລະຕອບ. ເມື່ອພວກເຮົາປະສົບກັບການສູນເສັງ, ພວກເຮົາອາດຈະສົງສັຍວ່າວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດດໍາເນີນຊີວິດໂດຍບໍ່ມີສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສູນເສັງໄປນັ້ນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄົນທີ່ຮັກ, ອາຊີບ, ຫຼືບາງຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຮັກແລະເພິ່ງພາອາສັຍ.... ໃນເວລາທີ່ເຮົາໂສກເສົ້າ, ການສູນເສັງ, ແລະບັນຫາວິທີການແກ້ໄຂພຽງແຕ່ແມ່ນການຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນການທູນຂໍຂອງເຮົາແລະຕອບຮັບໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ.

2. ເພງສັຣເສີນ 116:5-9.

5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະກະຣຸນາແລະຊອບທັມ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍປະກອບດ້ວຍພຣະເມດຕາ. 6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສາວນຄົນຮູ້ນ້ອຍໄວ້ ເມື່ອຂ້າມໄວ້ຕົກຕໍ່າ ພຣະອົງຊົງຊ່ວຍຂ້າມໄວ້ໃຫ້ລອດ. 7. ຈິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ ກັບໄປສູ່ທີ່ພັກຂອງເຈົ້າເຖີດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂປດປານເຈົ້າຫຼາຍແລ້ວ. 8. ເພາະພຣະອົງຊົງຊ່ວຍກູ້ຂ້ານ້ອຍຈາກມັດຈຸຣາຊ ຊ່ວຍນັ້ຍຕາຂອງຂ້ານ້ອຍຈາກນ້ໍາຕາ ຊ່ວຍຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍຈາກການລົ້ມ. 9. ຂ້ານ້ອຍດໍາເນີນຢູ່ສະເພາະເບື້ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນດິນແດນຂອງຄົນເປັນ.

ຜູ້ຂຽນບົດເພງຮູ້ວ່າລາວສາມາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ພຣະເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍລາວໃຫ້ລອດເພາະລາວຮູ້ເຖິງລັກສະນະຂອງຜູ້ທີ່ລາວໄດ້ເອີ້ນຫານັ້ນ.

➢ **ພຣະເຈົ້າມີຄວາມກະຣຸນາ.** ຫ້າເສັງດາຍ, ພວກເຮົາມັກຈະຈໍາກັດພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະສັນຍາໃໝ່. ພວກເຮົາອາດຄິດວ່າສັນຍາເກົ່າແມ່ນກ່ຽວກັບການກະທໍາແລະກົດບັນຍັດ, ແລະພຣະຄຸນກໍຈໍາກັດຢູ່ໃນພຣະສັນຍາໃໝ່. ແນ່ນອນວ່າ, ພຣະຄຸນແມ່ນຂໍ້ຄວາມທີ່ເຂັ້ມແຂງໃນພຣະສັນຍາໃໝ່ເພາະວ່າມັນແມ່ນຜ່ານການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນນາມຂອງພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ພວກເຮົາຍັງເຫັນພຣະຄຸນໃນພຣະຄໍາພີເດີມ! ພຣະເຈົ້າມີຄວາມຈິງໃຈແລະເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມໂປດປານເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສົມຄວນ.

➢ **ພຣະເຈົ້າຊົງຊອບທັມ.** ຮາກຖານຂອງຄໍາວ່າຊອບທັມໃນເບື້ອງຕົ້ນໝາຍເຖິງຊື່ກົງ; ມັນແມ່ນມາຕຖານ, ສິ່ງທີ່

ເປັນແບບຢ່າງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຊອບທັມແມ່ນຜູ້ເຮັດຕາມທາງຈະຮິຍະທັມແລະທາງສິນທັມ. ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດຕາມມາຕຖານເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້. ພຣະເຈົ້າແມ່ນມາຕຖານຂອງຄວາມຊອບທັມ. ພຣະອົງເຮັດສິ່ງທີ່ທ່ຽງທັມແລະຖືກຕ້ອງຕ້ອງສະເໝີໄປເພາະວ່າພຣະອົງຊົງທ່ຽງທັມແລະຖືກຕ້ອງ.

➤ **ພຣະເຈົ້າມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ.** ຄຳພາສາເຮັບເຮີ ສຳລັບຄວາມເມດຕາສົງສານແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮັກອັນເລິກເຊິ່ງ, ເຊັ່ນຄວາມຮັກທີ່ຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດມີສຳລັບຜູ້ທີ່ຍັງນ້ອຍ. "ໃນຖານະເປັນພໍ່ມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ລູກໆ, ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ທີ່ຍ່າເກງພຣະອົງ" (ເພງສັດເສີນ 103:13). ພໍ່ແມ່ສາມາດເຂົ້າໃຈລັກສະນະນີ້ໄດ້ແນ່ນອນເພາະມັນເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກສຳລັບລູກຂອງພວກເຂົາ. ແລະແນ່ນອນສິ່ງນີ້ອະທິບາຍເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄວາມເມດຕາແລະຄວາມເຫັນໃຈຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າຄວາມຮັກຂອງພໍ່ແມ່ຝ່າຍມະນຸດ.

ມັນງ່າຍທີ່ຈະເຫັນວ່າເປັນຫຍັງນັກຂຽນເພງສັດເສີນໄດ້ຊອກຫາພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນຮູ້ວ່າ, ຍ້ອນຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ-ຄວາມກະຣຸນາ, ຄວາມຊອບທັມແລະຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ-ພຣະອົງ "ປົກປ້ອງຄົນທີ່ບໍ່ມີປະສົບການ" ແລະຊ່ວຍຄົນທີ່ມີຄວາມສິ້ນຫວັງ. ພຣະເຈົ້າກ້າວເຂົ້າສູ່ຊີວິດຂອງທຸກຄົນ, ຄືກັບຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນ, ຮັບຮູ້ຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ຄວາມບໍ່ສາມາດແລະຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາເອງ.

ມີຫຍັງບາງຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຫາຍດີໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າ?

ເມື່ອພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາຜ່ານການເບິ່ງແຍງແລະຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາກໍສາມາດພັກຜ່ອນໄດ້. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກັງວົນຫຼືສິ່ງທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈ. ເມື່ອພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າກະທຳການ, ພວກເຮົາສາມາດພັກຜ່ອນຢ່າງໝັ້ນໃຈໂດຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາແລະພຣະອົງຈະເພີ່ມກຳລັງໃຫ້ພວກເຮົາ. ບໍ່ມີໃຜຄວນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໂສກເສົ້າອັນເລິກເຊິ່ງທີ່ຄົນໃດຄົນນຶ່ງຮູ້ສຶກ. ຄວາມໂສກເສົ້າແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີພະລັງ. ໃນບາງເວລາພວກເຮົາທຸກຄົນປະສົບກັບຄວາມໂສກເສົ້າ. ຄວາມທຸກໂສກຍັງບໍ່ແມ່ນບາບ; ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນແຕ່ພຣະເຍຊູກໍເສົ້າສົດໃຈ. ເຮົາຈະຮູ້ສຶກເສົ້າສົດໃຈເມື່ອເຮົາບໍ່ເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄຣິດສະຖິດຢູ່ກັບລູກໆຂອງພຣະອົງ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ໂສກເສົ້າຢູ່ຄົນດຽວ.

3. ເພງສັດເສີນ 116:15-17.

15. ມໍຣະນະກັມແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງສຳຄັນໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 16. ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຂ້າ ຂ້າພະອົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເປັນບຸດຊາຍຂອງຍິງຄົນໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍແກ້ຂໍ້ຜູກມັດຂອງຂ້າພະອົງ. 17. ຂ້າພະອົງຈະຖວາຍເຄື່ອງສັກກາຣະບູຊາໂມທະນາພຣະຄຸນແດ່ພຣະອົງ ແລະຮ້ອງທຸນອອກພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເມື່ອເບິ່ງເທື່ອທຳອິດ, ຂໍ້ທີ 15 ເບິ່ງຄືວ່າຂັດກັບຂໍ້ຄວາມອື່ນໆໃນພຣະຄັມພີ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກເອເຊກຽນວ່າ, "ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ມີຄວາມສຸກກັບຄວາມຕາຍຂອງຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດ" (ເອເຊກຽນ 18:32). ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ "ຜູ້ໃດຈົບຫາຍ" (2 ເປໂຕ 3:9), ແຕ່ພວກເຮົາອ່ານໃນເພງສັດເສີນນີ້: "ການເສັງຊີວິດຂອງຄົນທີ່ສັດຊີຂອງພຣະອົງແມ່ນມີຄ່າໃນສາຍພຣະເນດ(ຕາ)ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ຂໍ້15).

ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນເວົ້າເຖິງການຕາຍຂອງລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າ-"ຄົນທີ່ສັດຊີຂອງພຣະອົງ."ນັກສາສນາສາດບາງຄົນຕີຄວາມໝາຍຄຳວ່າມີຄຸນຄ່າໃນແງ່ຄວາມໝາຍຂອງ "ລາຄາແພງ". ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງ, ມັນມີຄ່າຢ່າງແພງແລະໜ້າເສົ້າໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ການສັດເສີນລູກໆຂອງພຣະອົງຈະຖືກງຽບໄປໂດຍຜ່ານຄວາມຕາຍ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງກ້າວ

ເຂົ້າໄປ, ຄືກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບນັກຂຽນເພງນີ້, ແລະຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນປະໂຫຍດຂອງການໄວ້ວາງໃຈແລະການຂອບໃຈພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເລົ່າສລົດໃຈ?

ມັນເໝາະສົມທີ່ຈະເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄຸນຄ່າສູງຕໍ່ລູກຂອງພຣະອົງ, ແມ່ນແຕ່ໃນຄວາມຕາຍ. ພຣະເຈົ້າຍັງເຫັນຄວາມຕາຍແຕກຕ່າງໄປກວ່າທີ່ພວກເຮົາເຫັນ; ພວກເຮົາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະສຸມໃສ່ຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້-ໃນທີ່ນີ້ແລະດຽວນີ້-ແຕ່ພຣະເຈົ້າມີທັດສະນະນິລັນດອນ. ພຣະອົງຮູ້ວ່າຄວາມຕາຍບໍ່ແມ່ນຈຸດຈົບ; ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພວກທີ່ເຊື່ອຍັງບໍ່ເຄີຍວ່າ ຍັງມີຊີວິດອີກຕໍ່ໄປເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະຄຣິດສໍາລັບນິລັນດອນ! ຍ້ອນການຕາຍແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ຄວາມຕາຍບໍ່ແມ່ນຄວາມໂສກເສົ້າສໍາລັບຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ; ມັນແມ່ນຊັຍຊະນະ!

ຜູ້ຂຽນບົດເພງຮູ້ວ່າລາວຖືກຮັກແລະມີຄຸນຄ່າຈາກພຣະເຈົ້າ. ເພາະສະນັ້ນ, ລາວຈະສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ຊ່ອຍແກ້ຂໍ້ຜູກມັດຂອງຂ້າພະເອງ." (ຂໍ້ 16), ແລະລາວໄດ້ເປັນອິສະຣະອີກເທື່ອນຶ່ງເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຂຽນເພງສັດສິນຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອບຄຸນແລະ "ຮ້ອງຫານາມຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ."

ຍອມຮັບວ່າ, ມັນອາດຈະເປັນການຍາກທີ່ຈະຮູ້ສຶກຂອບຄຸນໃນທ່າມກາງສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາເລົ່າສລົດໃຈ, ແຕ່ມັນຢູ່ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຈື່ຈຳພຣະເຈົ້າແລະທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳເພື່ອພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດ. ໃນຊ່ວງເວລາດັ່ງກ່າວ, ພວກເຮົາຄວນຈະເສັງສະລະຢ່າງໜັກເພື່ອສັດສິນພຣະເຈົ້າ. ຈຸດສຸມຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍການຂອບຄຸນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ຕົກໃນຄວາມສິ້ນຫວັງ-ແລະຊີວິດຂອງຄວາມສິ້ນຫວັງຊຶ່ງຂາດຄວາມຫວັງແມ່ນສິ່ງທີ່ຄວາມຕາຍແລະການເສັງສະລະຂອງພຣະເຢຊູຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນ!

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງເພື່ອລະນຶກເຖິງພຣະຄຸນແລະຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ? ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ອະທິຖານ.** ຖ້າທ່ານກຳລັງຢູ່ໃນລະດູແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຫຼືຄວາມໂສກເສົ້າ, ຈົ່ງອະທິຖານ. ເວົ້າລົມກັບພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທ່ານກຳລັງປະສົບແລະຮູ້ສຶກ. ອ່ານເພງສັດສິນ 116 ເປັນຄຳອະທິຖານຂອງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
- **ລາຍຊື່.** ລົງບັນຊີທຸກວິທີທາງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນພຣະຄຸນແລະຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ. ເມື່ອມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຈົ່ງດຶງລາຍຊື່ນັ້ນອອກແລະຄິດໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບວິທີຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າທີ່ຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ.
- **ຟັງ.** ຖ້າທ່ານມີເພື່ອນຫຼືຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ຜ່ານຄວາມໂສກເສົ້າ, ລົງທຶນເວລານຶ່ງກັບລາວ. ພຽງແຕ່ຟັງ. ທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄຳແນະນຳຫຼືພະຍາຍາມລົມກັບພວກເຂົາຈາກຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາ. ພຽງແຕ່ນຶ່ງ, ຟັງ, ແລະເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະຄຣິດ.

ເວລາແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຈະມາສູ່ພວກເຮົາທຸກຄົນ. ບາງສິ່ງບາງຢ່າງຂອງພວກມັນຈະຮ້າຍແຮງກວ່າສາກໃນໜັງຢ່າງແນ່ນອນ. ແຕ່ຄວາມຫວັງແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຕອບຮັບກັບຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມກະຣຸນາແລະຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈແນ່ນອນວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານມັນໄປ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <http://lsbf.us/> ໂດຍ PA